

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

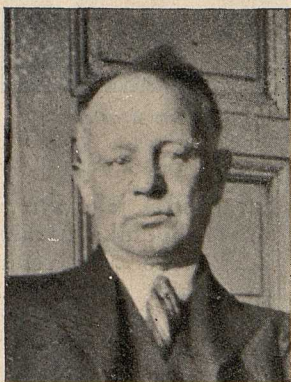
Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

cestováním, za vzorné spolupráce a podpory své zdatné manželky Marie, roz. Roubíčkové, vyrostla malá výroba v továrnu a obchod se vyvinul tak, že firma se řadí dnes k prvním v oboru kravat. Metzker se stal obchodním radou, předsedou společenstva výrobců kravat a členem výboru v starodávné synagoze Klausově. On, který prošel tvrdou školou životní, zachoval si dobré srdce a podporuje v Praze štědrá rukou — na svůj rodný kraj též nezapomíná, je činným členem spolku rodáků z V. a okolí.

Centrální inspektor inž. Hynek Fischer.

Nar. se 25. prosince 1873 ve Smilkově u V. jako syn nemajetných rodičů. Byl to několikrát již jmenovaný koželuh Trávníček, který se nadaného hochy, jeho synovce, jsa bezdětný, ujal. Studoval v Praze na reálce v Mikulandské ul. vždy s vyznamenáním a na techn. vys. učení, kde si vyvolil strojnictví, též. V r. 1899 vstoupil do služeb Buštěhradské dráhy a byl přidělen dílnám v Chomutově, kde během doby v r. 1912 se stal inspektorem a přednostou dílen. Postoupil v r. 1919 na centrálního inspektora a přednostu oddělení vozebního a dílenského. V r. 1924 odebral se na vlastní žádost na trvalý odpočinek.

Josef Metzker

Hynek Fischer

Jeho bratr Julius Fischer, nar. 31. srpna 1875 ve V., studoval též v Praze II. na reálce a věnoval se chemickému inženýrství na vysokém učení technickém. Nastoupil službu 1900 u ředitelství pošt a telegrafů v Černovicích (Bukovina), kde se stal ředitelem technického oddělení. Ve válce byl armádě Pflanzer-Baltina přidělen jako referent pro telegrafy a telefony a byl za to vyznamenán řádem. Po převratě byl jako stavební rada přidělen ředitelství pošt a telegrafů v Bratislavě, v kteréžto funkci vystavěl síť telegrafickou a telefonní, dostal za to hodnost vrchního stavebního rady a konečně se stal vládním radou. Zemřel v r. 1931.

Dr. Vilém Klein,

rodák votický, syn řezníka Mořice Kleina a matky Anny Kleinové, absolvoval po votické škole gymnasium v Praze I. a věnoval se po maturitě studiu lékařství. V té době hmotné poměry a vnitřní pud jej vedly na dráhu žurnalisticko-spisovatelkou. Krásy hlavního města jej přiměly k studiu umění a dějin pražských. Uveřejnil v pražských časopisech českých i německých (jako první své doby) na sta článků o staré Praze, při čem mu byl učitelem i rádcem zesnulý stavební archivář města Prahy Jan Herain. O staropražském vysokém učení lékařském přinášely a ještě přinášejí odborné lékařské časopisy mnoho příspěvků z jeho pera. Větší práce jeho: „Osudy tělesných pozůstatků Jana Lucemburského, krále českého“ (1907), „Pražské kliniky“ (1914), „Průvodce Prahou“ (Woerl), troje vydání (1929), slavnostní spis

„100 let Krombholzova nadání pro chudé nemocné studenty“ (1932), „Kritický průvodce staronovou synagogou v Praze“ (1932), „Znaky republiky Československé“ (vydáno firmou Hag, akc. spol., Mariánské Lázně, 1933) atd. Po několik desetiletí provádí zubolékařskou praxi. (Redakce.)

Dr. Vilém Klein

Byť i nepřímá, je obec V. hrdá na výsledky konstruktéra vzduchových lodí dra inž. Karla Arnsteina. Nar. se v Praze jako syn Viléma Arnsteina, rodáka votického, jehož otec Israel byl obchodníkem. Vilém Arnstein vyučil se v Praze typografii a stal se během času ředitelem litografie firmy Hynek Fuchs. Jeho slavný syn, který ve Friedrichshafenu s drem Eckenerem pracoval a světového jména získal, je po několik let šéfkonstruktérem vzducholodních dílen Good Year-Zeppelin v Akronu (Ohio).

Bratr jeho Otta Arnstein je ředitelem České banky Union v Praze.

Židovské domy.

Omezené místo v této práci nutí nás ke stručnému jen podání zpráv o domech žid. ve V. Jak již dříve bylo uvedeno, Židé v první době se usazovali v domkách za městem, pak uvnitř města. Většina během 17. a 18. stol. se nastěhovala do domků na panském gruntě⁴¹⁾, které tvořily „židovské město“ a byly proti křesťanskému městu uzavřeny branami, hoření „vedle lazaretu“ (mezi domkem Neumanovým a Metzkrovým) a dolní mezi domem Blochovým (U železniců) a Kaudersovým (dříve Neftaliho Arnsteina). Pocházely ze 17. stol., v noci byly uzavřeny, též v čas nebezpečí, kdy lid se bouřil. Ještě v r. 1848 stály. Na úsvitu života ústavního vzaly za své a padly. Židovské domy, které tvořily dvojce pořadí v „židovském městě“, táhly se do nynější Pražské ulice, kde vinopalnou končily. Měly (a mají i nyní) čísla římská. Dva domky, které patří od druhé polovice 19. stol. společenstvu řezníků, mají též římské číslování.

Č. I. Synagoga (viz „Synagoga“⁴²⁾).

Č. II. Dům „Vačkařovský“, „Klaberský“, „U železniců“, „Na schůdkách“. Držel ho 1589 Žid Jakub z Prahy, 1622 Marek, syn Mojžiše, který se ženou a rodinou utekl z Čech. 1625 Volf Žid, starší žid. obce ve V., 1683 Šimon Kominik, 1702 jeho zeť Šalamoun Klaber z Prahy, ten udělal dluhy, 1759 se domu vrchnost ujala a prodala Jakubu Löblovi Kominikovi, trafikantu. 1766 se jmenuje majitelem rb. Natan Abram Jerusalemský, který postoupil dům Josefu Arensteinerovi, obchodníku kůžemi (koupil koželuznu u mlýna „Valcha“ od vrchnosti) a železem. 1813 předal dům svému nejmladšímu synu Nathanu Arnsteinovi a tento synu Efraimu Arnsteinovi (1861). Od r. 1886 do r. 1902 majitel domu a obchodu Josef Arnstein, pronajal dům bratrům Blochovým a Emilu Gansovi; od r. 1914 majetek Oty Blocha a manželky Irmy.

Č. III. Drábovský grunt, Bímovský a Chajmovský (Neftali Arnstein, nyní Kaudersů), 1622 majitel Jachym, syn Jakuba z Jistebnic, 1654 postoupila jeho vdova Rifkele dům zeti Býmovi, Židu z Otice. 1746 dům vyhořel, byl Václavem Krížkem nově vystavěn a prodán 1786 Leblovi a Esteře Arnsteinovi; 1827 kšaftoval Lebl či Juda Arnstein své dceři Marii, která jej 1855 postoupila synu Neftalimu Arnsteinu. Juda byl syn Nathana Arnsteina. 1879 převzal dům Josef Arnstein, syn Neftaliho, 1905 jeho syn Rudolf a 1907 Alois Kauders, který jej dal přestavěti do nynějšího stavu.